

Europeiska unionens officiella tidning

C 296

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtioandra årgången

5 december 2009

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Rådet

2009/C 296/01 Rådets resolution av den 30 november 2009 om utbyte av resultat av DNA-analyser 1

REKOMMENDATIONER

Rådet

2009/C 296/02 Rådets rekommendation av den 30 november 2009 om rökfria miljöer 4

SV

Pris:
3 EUR

(forts. på nästa sida)

II *Meddelanden*

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

Kommissionen

2009/C 296/03	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.5691 – Mubadala/Veolia Eau/Azaliya) ⁽¹⁾	15
---------------	--	----

IV *Upplysningar*

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

Kommissionen

2009/C 296/04	Eurons växelkurs	16
2009/C 296/05	Yttrande från rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor avgivet vid dess möte den 18 september 2009 om ett utkast till beslut i ärende COMP/C.39129 – krafttransformatorer (1) – Föredragande medlemsstat: Luxemburg	17
2009/C 296/06	Yttrande från rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor avgivet vid dess möte den 2 oktober 2009 om ett utkast till beslut i ärende COMP/C.39129 – Krafttransformatorer (2) – Föredragande medlemsstat: Luxemburg	18
2009/C 296/07	Förhørsombudets slutrapport i ärende COMP/39.129 – Krafttransformatorer (<i>I enlighet med artiklarna 15 och 16 i kommissionens beslut 2001/462/EG, EKSG av den 23 maj 2001 om kompetensområdet för förhørsombudet i vissa konkurrensförfaranden – EGT L 162, 19.6.2001, s. 21</i>)	19
2009/C 296/08	Sammanfattning av kommissionens beslut av den 7 oktober 2009 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende COMP/39.129 – Krafttransformatorer) [<i>delgivet med nr K(2009) 7601</i>] ⁽¹⁾	21

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

RÅDET

RÅDETS RESOLUTION

av den 30 november 2009

om utbyte av resultat av DNA-analyser

(2009/C 296/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD,

SOM ERINRAR om målen i fördraget om Europeiska unionen,

SOM BEAKTAR skyddet av personuppgifter enligt rambeslut 2008/977/RIF om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete⁽¹⁾ samt Europarådets konvention nr 108 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter, som undertecknades i Strasbourg den 28 januari 1981, Europarådets ministerkommittés rekommendation nr R (87) 15 av den 17 september 1987 om användningen av personuppgifter inom polisväsendet och, när så är lämpligt, Europarådets ministerkommittés rekommendation nr R (92) 1 av den 10 februari 1992 om användning av DNA-analyser inom ramen för det straffrättsliga systemet,

SOM BEAKTAR arbetet i DNA-arbetsgruppen i Europeiska nätverket av kriminaltekniska institut (ENFSI) med harmonisering av DNA-markörer och DNA-teknik,

SOM BEAKTAR att DNA-undersökningar inbegriper tekniska aspekter som måste beaktas vid utvecklingen av samarbetsverksamheten,

SOM BEAKTAR att den nuvarande europeiska standarduppsättningen av DNA-markörer består av sju DNA-markörer,

SOM BEAKTAR att utbytet av DNA-uppgifter mellan medlemsstater utvecklas snabbt och att nationella DNA-databaser ökar i storlek och antal, och som erinrar om att det statistiska värdet av DNA-uppgifter motsvarar sannolikheten för slumpmässiga träffar och helt och hållet beror på det antal DNA-markörer

som har analyserats på ett tillförlitligt sätt, och att det ansågs nödvändigt att utöka den befintliga europeiska standarduppsättningen av lokus (ESS) som antogs 2001,

SOM ERINRAR OM att enligt artikel 7.1 i rådets beslut 2008/616/RIF om genomförande av beslut 2008/615/RIF om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet⁽²⁾, är medlemsstaterna förpliktade att använda befintliga standarder för utbyte av DNA-uppgifter, till exempel den europeiska standarduppsättningen (ESS) eller Interpols standarduppsättning med lokus (Issol) från och med dagen för genomförandet i enlighet med artikel 23 i det beslutet,

SOM ERINRAR OM DNA-profilernas egenskaper enligt punkt 1.1 i kapitel 1 i bilagan till rådets beslut 2008/616/RIF,

SOM ÄR ÖVERTYGAT OM att ett större antal markörer underlättar ett effektivt informationsutbyte,

SOM UPPMANAR medlemsstaterna att så snart det är praktiskt möjligt tillämpa den nya europeiska standarduppsättningen av lokus, och inte senare än 24 månader efter det datum då denna resolution antas,

HAR ANTAGIT DENNA RESOLUTION SOM ERSÄTTER RÅDETS RESOLUTION 2001/C 187/01 AV DEN 25 JUNI 2001 OM UTBYTE AV RESULTAT AV DNA-ANALYSER.

I. DEFINITIONER

1. Med *DNA-markör* avses det lokus i en molekyl som typiskt innehåller olika information för olika individer.

⁽¹⁾ EUT L 350, 30.12.2008, s. 60.

⁽²⁾ EUT L 210, 6.8.2008, s. 12.

2. Med *resultat av DNA-analys* avses en bokstavs- eller sifferkod som är uppbyggd utifrån analys av ett eller flera lokus i DNA och används vid redovisning. Exempelvis innebär resultat av DNA-analys D3S1358 14–15, D21S11 28–30 att personen är av typ 14–15 i fråga om DNA-markör D3S1358 och av typ 28–30 i fråga om DNA-markör D21S11.
3. Med *europensk standarduppsättning (ESS)* avses den uppsättning DNA-markörer som förtecknas i bilaga 1.
4. Med *ESS-markör* avses en DNA-markör som ingår i den europeiska standarduppsättningen (ESS).
5. Med *resultat av ESS-analys* avses ett resultat av DNA-analys som är baserat på användande av de ovan nämnda DNA-markörer som ingår i den europeiska standarduppsättningen (ESS).

II. KRIMINALTEKNISK DNA-TEKNIK

1. Vid kriminalteknisk DNA-analys uppmanas medlemsstaterna att använda åtminstone DNA-markörerna i bilaga 1 som utgör ESS, i syfte att underlätta ett utbyte av resultat av DNA-analyser. Om information från ytterligare lokus finns tillgänglig, uppmanas medlemsstaterna enträget att tillhandahålla denna vid utbyte av DNA-uppgifter.

2. Medlemsstaterna uppmanas att bygga upp resultat av ESS-analyser i enlighet med vetenskapligt utprovad och godkänd DNA-teknik på grundval av studier inom ramen för DNA-arbetsgruppen i Europeiska nätverket av kriminaltekniska institut (ENFSI). Medlemsstaterna bör på begäran kunna specificera vilka kvalitetskrav och färdighetstester som tillämpas.

III. UTBYTE AV RESULTAT AV DNA-ANALYSER

1. När medlemsstaterna utbyter resultat av DNA-analyser, uppmanas de att begränsa dessa till kromosomzoner som inte innehåller något genetiskt uttryck, dvs. inte anses innehålla någon information om särskilda ärftliga egenskaper.
2. DNA-markörerna i bilaga 1 anses inte innehålla någon information om särskilda ärftliga egenskaper. Om vetenskapen utvecklas så att det kan fastställas att någon av de DNA-markörer som rekommenderas i denna resolution ger information om särskilda ärftliga egenskaper, uppmanas medlemsstaterna att inte längre använda en sådan markör vid utbyte av resultat av DNA-analyser. Medlemsstaterna uppmanas även att vara beredda att radera alla resultat av DNA-analyser som de eventuellt har tagit emot, om det visar sig att dessa innehåller information om särskilda ärftliga egenskaper.

BILAGA

Den europeiska standarduppsättningen (ESS) omfattar följande DNA-markörer:

D3S1358

VWA

D8S1179

D21S11

D18S51

HUMTH01

FGA

D1S1656

D2S441

D10S1248

D12S391

D22S1045

REKOMMENDATIONER

RÅDET

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 30 november 2009

om rökfria miljöer

(2009/C 296/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 152.4 andra stycket,

med beaktande av kommissionens förslag,

efter att ha hört Europaparlamentet ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 152 i fördraget föreskrivs att gemenskapens insatser ska komplettera den nationella politiken och inriktas på att förbättra folkhälsan, förebygga ohälsa och sjukdomar hos människor och undanröja faror för människors hälsa.
- (2) Enligt artikel 137 i fördraget ska gemenskapen understödja och komplettera medlemsstaternas verksamhet bl.a. när det gäller förbättringar, särskilt av arbetsmiljön, för att skydda arbetstagarnas hälsa och säkerhet.
- (3) Exponering för miljötabaksrök, eller andras tobaksrök, är fortfarande en utbredd orsak till dödlighet, sjuklighet och funktionsnedsättning i Europeiska unionen.
- (4) Enligt en försiktig uppskattning avled 7 300 vuxna, varav 2 800 icke-rökare, till följd av exponering för miljötabaksrök på arbetsplatsen i Europeiska unionen under 2002. Ytterligare 72 000 vuxna, varav 16 400 icke-rökare,

avled till följd av exponering för miljötabaksrök i hemmet.

- (5) Att utsättas för andras tobaksrök är särskilt farligt för barn och ungdomar och kan dessutom öka risken för att de själva börjar röka.
- (6) Miljötabaksrök har klassats som känd humancarcinogen av Internationella cancerforskningsorganisationen (IARC) som ingår i Världshälsoorganisationen (WHO), och som arbetsmiljöcarcinogen av Finland och Tyskland.
- (7) Varje människa har rätt till en hög skydds nivå för sin hälsa och bör skyddas mot exponering för tobaksrök.
- (8) Frivilliga strategier på nationell nivå har visat sig sakna verkan när det gäller att minska exponeringen för tobaksrök. Bindande lagstiftning i medlemsstaterna, med korrekt genomförd kontroll av efterlevnaden och ändamålsenlig övervakning, är ett effektivt sätt att i tillräckligt hög grad skydda människor mot miljötabaksrökens hälsorisker.
- (9) Lagstiftning om rökfria miljöer är mest verkningsfull när den backas upp av åtgärder såsom upplysningskampanjer, stöd till rökavvänjning, slagkraftiga hälsovarningar på tobaksförpackningar och annan reglering av tobaksprodukter.
- (10) Det civila samhället har en viktig uppgift när det gäller att skapa opinion bakom lagstiftningen om rökfria miljöer och bidra till att den efterföljs.

⁽¹⁾ Resolution avgiven efter ett icke-obligatoriskt samråd (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽²⁾ Yttrande av den 5 november 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

- (11) Rökfrihetspolitiken bör ha tillgång till ändamålsenliga verktyg för att kunna tillämpa sektorsövergripande metoder för tobakskontroll.
- (12) Samarbetet mellan medlemsstaterna behöver stärkas för att underlätta utbytet av information och bästa praxis, och ett standardiserat övervakningssystem behöver utarbetas för EU.
- (13) I resolutionen av den 18 juli 1989 om förbud mot rökning på platser som är öppna för allmänheten ⁽³⁾, som antogs av rådet och medlemsstaternas hälsoministrar, församlade i rådet, uppmanas medlemsstaterna att vidta åtgärder för att förbjuda rökning i vissa inomhuslokaler som är öppna för allmänheten och att utvidga förbudet till att gälla alla typer av allmänna transportmedel.
- (14) I rådets rekommendation 2003/54/EG av den 2 december 2002 om förebyggande av rökning och om initiativ för en effektivare tobakskontroll ⁽⁴⁾ rekommenderas medlemsstaterna att tillämpa lagstiftning och/eller andra effektiva åtgärder som kan ge skydd mot exponering för miljötobaksrök på arbetsplatser inomhus, slutna offentliga platser och allmänna transportmedel.
- (15) I rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet ⁽⁵⁾ finns visserligen ingen direkt hänvisning till tobaksrök, men direktivet omfattar alla typer av arbetsmiljörisiker ⁽⁶⁾.
- (16) I den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa 2004–2010 ⁽⁷⁾ har kommissionen åtagit sig att utveckla arbetet med att förbättra inomhusluften, särskilt genom att främja rökförbud på alla arbetsplatser med hjälp av rättsliga mekanismer och hälsofrämjande initiativ på såväl EU-nivå som nationell nivå.
- (17) Det samråd som inleddes med kommissionens grönbok *Mot ett rökfritt Europa: policyalternativ på EU-nivå* ⁽⁸⁾ (grönboken) visade att det finns ett betydande stöd både för en heltäckande rökfrihetspolitik i alla inomhusmiljöer som är arbetsplatser eller offentliga platser och för fortsatta EU-insatser för att främja en rökfri miljö runt om i medlemsstaterna.
- (18) Rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) utbytte den 30 och den 31 maj 2007 åsikter om politiska alternativ på EU-nivå för tobaksfria miljöer. Rådet välkomnade grönboken och framhöll behovet av gemenskapsriktlinjer för att främja rökfria miljöer på EU-nivå, samt gemenskapsstöd för och samordning av nationella åtgärder.
- (19) I Europaparlamentets resolution av den 24 oktober 2007 om grönboken uppmanas medlemsstaterna att införa heltäckande rökfrihetslagstiftning inom två år, och kommissionen uppmanas att senast 2011 lägga fram ett lagförslag i frågan om framstegen inte visar sig tillräckliga. Dessutom uppmanas kommissionen att föreslå en ändring i den nuvarande lagstiftningen så att tobaksrök klassificeras som cancerframkallande och arbetsgivare åläggs att se till att arbetsplatsen är rökfri.
- (20) Artikel 8 i WHO:s ramkonvention om tobakskontroll (WHO:s ramkonventionen), som i juni 2003 undertecknades av alla medlemmar i WHO och hittills har ratificerats av 167 parter, däribland gemenskapen och 26 av dess medlemsstater, medför en juridisk skyldighet för alla dess parter att inom befintlig nationell jurisdiktion, såsom den är fastställd i nationell lagstiftning, anta och genomföra effektiva åtgärder och att aktivt verka för att sådana åtgärder antas och genomförs i andra jurisdiktioner, för att skydda människor mot exponering för miljötobaksrök i alla arbetsmiljöer inomhus, allmänna transportmedel och offentliga inomhusmiljöer, och där så är lämpligt även andra offentliga miljöer.
- (21) Vid den andra partskonferensen i juli 2007 antog ramkonventionens parter riktlinjer om skydd mot exponering för tobaksrök ⁽⁹⁾ för att hjälpa parterna att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8 i konventionen. Var och en av parterna bör sträva efter att genomföra riktlinjerna inom fem år efter det att WHO:s ramkonvention trätt i kraft för den aktuella parten.
- (22) Artikel 14 i WHO:s ramkonvention innebär en rättslig skyldighet för parterna att utarbeta och sprida ändamålsenliga, heltäckande och integrerade riktlinjer som grundar sig på vetenskapliga belägg och bästa praxis, och att vidta effektiva åtgärder för att främja rökavvänjning och behandling mot tobaksberoende. Vid den tredje partskonferensen beslutade ramkonventionens parter att inrätta en arbetsgrupp som ska utarbeta riktlinjer för tillämpningen av den artikeln.

⁽³⁾ EGT C 189, 26.7.1989, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 25.1.2003, s. 31.

⁽⁵⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽⁶⁾ Se mål C-49/00, kommissionen mot Italien, [2001] REG I-8575, punkterna 12-13.

⁽⁷⁾ KOM(2004) 416 slutlig.

⁽⁸⁾ KOM(2007) 27 slutlig.

⁽⁹⁾ [FCTC/COP2(7)] Riktlinjer för skydd mot tobaksrök, framtagna av den arbetsgrupp som sammankallades i enlighet med beslut FCTC/COP1(15) från konferensen med parterna i WHO:s ramkonvention om tobakskontroll.

- (23) I den europeiska strategi för tobaks kontroll som antogs av WHO:s regionalkommitté för Europa i september 2002 rekommenderas att medlemsstaterna garanterar allmänheten rätten till en rökfri miljö bland annat genom att göra offentliga platser, arbetsplatser och allmänna transportmedel rökfria, förbjuda rökning utomhus vid alla utbildningsinstitutioner för minderåriga, vårdinrättningar och vid offentliga evenemang samt genom att klassificera miljö tobaksrök som cancerframkallande.
- (24) Denna rekommendation ska inte påverka tillämpningen av den gemenskapslagstiftning om minimikrav för skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet som har antagits i enlighet med artikel 137 i fördraget, av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/37/EG av den 5 juni 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror⁽¹⁰⁾ eller av kommissionens beslut 2003/641/EG av den 5 september 2003 om användning av färgfotografier eller andra illustrationer för att varna för hälsorisker på tobaksförpackningar⁽¹¹⁾.
- b) införa kombinerade varningar, enligt definitionen i artikel 2.4 i kommissionens beslut 2003/641/EG av den 5 september 2003 om användning av färgfotografier eller andra illustrationer för att varna för hälsorisker på tobaksförpackningar⁽¹²⁾ och information om de tjänster som stöder rökavvänjning på förpackningar för röktobak i syfte att bättre informera användarna om riskerna med att använda tobak och exponeras för tobaksrök, uppmuntra till rökavvänjning och motverka rökdebut,
4. att utarbeta, tillämpa, regelbundet uppdatera och se över sina sektorsövergripande strategier, planer eller program för tobaks kontroll, som bland annat gäller skydd mot tobaksrök på alla platser som är tillgängliga för allmänheten eller platser som används kollektivt, oavsett ägandeförhållanden och tillträdesrätt,
5. att tillhandahålla ändamålsenliga verktyg för att genomföra nationella strategier, politik och program för tobaks kontroll i syfte att garantera ett effektivt skydd mot exponering för tobaksrök,

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS MEDLEMSSTATERNA

1. att erbjuda effektivt skydd mot exponering för tobaksrök på arbetsplatser inomhus, offentliga inomhusmiljöer, allmänna transportmedel och i andra berörda offentliga miljöer i enlighet med artikel 8 i WHO:s ramkonvention om tobaks kontroll (*WHO:s ramkonventionen*) och på grundval av bifogade riktlinjer om skydd mot tobaksrök, som antogs av den andra partskonferensen, inom fem år från det att ramkonventionen trätt i kraft för respektive medlemsstats del, eller senast inom tre år från antagandet av denna rekommendation,
 2. att utarbeta strategier och åtgärder eller att stärka sina strategier och åtgärder för att minska barns och ungdomars exponering för miljö tobaksrök,
 3. att komplettera sin rökfrihetspolitik med stödåtgärder, bland annat genom att
 - a) vidta effektiva åtgärder för att främja rökavvänjning och ändamålsenlig behandling mot tobaksberoende, med beaktande av nationella omständigheter och prioriteringar i enlighet med artikel 14 i WHO:s ramkonvention, och
6. att underrätta kommissionen om nationella kontaktpunkter för tobaks kontroll, om möjligt inom sex månader efter antagandet av denna rekommendation, i syfte att utbyta information och bästa praxis samt samordna politiken med andra medlemsstater,
 7. att bedriva ett nära samarbete med varandra och med kommissionen för att ta fram en enhetlig ram för definitioner, riktmärken och indikatorer för genomförandet av denna rekommendation,
 8. att med hjälp av nämnda indikatorer övervaka och utvärdera de politiska åtgärdernas effektivitet,
 9. att informera kommissionen om de lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som vidtagits i enlighet med denna rekommendation och om övervakningens och utvärderingens resultat.

HÄRIGENOM UPPMANAS KOMMISSIONEN ATT

1. rapportera om de föreslagna åtgärdernas genomförande, effektivitet och konsekvenser, på grundval av informationen från medlemsstaterna,

⁽¹⁰⁾ EGT L 194, 18.7.2001, s. 26.

⁽¹¹⁾ EUT L 226, 10.9.2003, s. 24.

⁽¹²⁾ Se fotnot 11.

2. i samband med en eventuell revidering av direktiv 2001/37/EG beakta alla produktrelaterade åtgärder som syftar till att göra tobaksprodukter mindre attraktiva och mindre beroendeframkallande,
3. analysera de rättsliga aspekterna och evidensbasen för effekten av neutrala förpackningar (s.k. *plain packaging*), inbegripet effekten på den inre marknadens funktion.

Utfärdad i Bryssel den 30 november 2009.

På rådets vägnar

S. O. LITTORIN

Ordförande

BILAGA

Riktlinjer för skydd mot tobaksrök, antagna av den andra konferensen med parterna i WHO:s ramkonvention om tobakskontroll.**SYFTE, MÅL OCH CENTRALA ÖVERVÄGANDEN****Riktlinjernas syfte**

1. Dessa riktlinjer, som stämmer överens med övriga bestämmelser i WHO:s ramkonvention för tobakskontroll och med intentionerna bakom partskonferensen, är avsedda att hjälpa parterna uppfylla sina åtaganden enligt artikel 8 i konventionen. Riktlinjerna bygger på de mest tillförlitliga tillgängliga uppgifterna och på erfarenheter från parter som genomfört effektiva åtgärder för att minska exponeringen för tobaksrök.
2. Riktlinjerna innehåller överenskomna principförklaringar och definitioner av relevanta begrepp samt överenskomna rekommendationer om vilka åtgärder som måste vidtas för att uppfylla konventionens krav. I riktlinjerna behandlas även åtgärder för ett effektivt skydd mot de faror som miljötobaksrök innebär. Parterna uppmanas att använda dessa riktlinjer för att uppfylla sina juridiska skyldigheter enligt konventionen, men också för att ta efter bästa praxis när det gäller att skydda folkhälsan.

Målen med riktlinjerna

3. Dessa riktlinjer har två mål som hänger samman med varandra. Det första målet är att underlätta för parterna att uppfylla sina åtaganden enligt artikel 8 i WHO:s ramkonvention på ett sätt som överensstämmer med vetenskapligt belagda uppgifter om exponering för miljötobaksrök och med bästa praxis runtom i världen när det gäller åtgärder för rökfrihet. Syftet med detta är att åstadkomma en hög nivå av ansvarighet för fördragsefterlevnaden samt att underlätta för parterna att främja bästa uppnåeliga hälsoliv. Det andra målet är att kartlägga de viktigaste elementen i den lagstiftning som krävs för att effektivt skydda människor från exponering för tobaksrök, så som krävs i artikel 8.

Grundläggande överväganden

4. Dessa riktlinjer har tagits fram med följande grundläggande överväganden i åtanke.
 - a) Den skyldighet att skydda mot tobaksrök som uttrycks i artikel 8 följer av grundläggande mänskliga fri- och rättigheter. Eftersom det är skadligt att andas in miljötobaksrök ligger skyldigheten att skydda mot tobaksrök implicit i bl.a. rätten till liv och till bästa uppnåeliga hälsoliv, vilket bekräftas i ett stort antal internationella rättsliga instrument (t.ex. WHO:s stadgar, konventionen om barnets rättigheter, konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter), som tas upp i ingressen till WHO:s ramkonvention och som erkänns i många nationella grundlagar.
 - b) Skyldigheten att skydda enskilda mot tobaksrök hänger samman med regeringarnas skyldighet att se till att det stiftas lagar som skyddar enskilda från hot mot deras grundläggande fri- och rättigheter. Detta ansvar är inte begränsat till vissa befolkningsgrupper, utan gäller alla människor.
 - c) Det har konstaterats av flera trovärdiga vetenskapliga institutioner att miljötobaksrök är cancerframkallande. Vissa av parterna i WHO:s ramkonvention (t.ex. Finland och Tyskland) har klassat miljötobaksrök som cancerframkallande och förebygger exponering för miljötobaksrök på arbetsplatsen via sin arbetsmiljölagstiftning. Utöver kraven i artikel 8 kan många parter alltså vara skyldiga att hantera farorna med exponering för tobaksrök till följd av sin lagstiftning kring arbetsmiljö eller beträffande exponering för skadliga ämnen, inklusive cancerogener.

PRINCIPFÖRKLARING OCH RELEVANTA DEFINITIONER I SAMBAND MED SKYDD MOT EXPONERING FÖR TOBAKSROK**Principer**

5. Som påpekas i artikel 4 i WHO:s ramverkskonvention krävs det ett starkt politiskt engagemang för att få till stånd åtgärder för att skydda alla människor mot exponering för tobaksrök. De överenskomna principerna nedan bör tjäna som riktlinjer vid genomförandet av artikel 8 i konventionen.

Princip 1

6. Effektiva åtgärder för att skydda mot exponering för tobaksrök i enlighet med artikel 8 i WHO:s ramkonvention innebär att rökning och tobaksrök helt måste elimineras från en specifik plats, så att en fullständigt rökfri miljö skapas. Det finns ingen säker exponeringsnivå för tobaksrök, och idéer som exempelvis tröskelvärden för giftnivåerna i miljötobaksröken måste avvisas eftersom de går stick i stäv mot vetenskapliga belägg. Lösningar som bygger på andra principer än en fullständigt rökfri miljö, t.ex. ventilation, filtrering och markerade rökrområden (med eller utan separata ventilationssystem) har gång på gång visat sig vara ineffektiva, och såväl avgörande vetenskapliga belägg som andra erfarenheter visar att byggnadstekniska lösningar inte skyddar mot tobaksrök.

Princip 2

7. Alla människor bör skyddas mot exponering för tobaksrök. Alla arbetsplatser inomhus och offentliga platser inomhus bör vara rökfria.

Princip 3

8. Det krävs lagstiftning för att skydda människor mot exponering för tobaksrök. Frivilliga regler för rökfrihet har upprepade gånger visat sig vara ineffektivt och ge otillräckligt skydd. Lagstiftningen bör vara enkel, klar och utformad så att efterlevnaden kan kontrolleras.

Princip 4

9. God planering och tillräckliga resurser är avgörande för att lagstiftning om rökfrihet ska kunna genomföras och efterlevnaden kontrolleras.

Princip 5

10. Civilsamhället har en central roll att spela när det gäller att bygga upp stöd för rökfrihetsåtgärder och se till att de efterlevs och bör därför bjudas in att delta aktivt i arbetet med att utarbeta och genomföra lagstiftningen och se till att den efterlevs.

Princip 6

11. Rökfrihetslagstiftningens genomförande, kontrollen av dess efterlevnad och de effekter lagstiftningen får bör övervakas och utvärderas. Som en del i detta arbete bör man, så som anges i artikel 20.4 i WHO:s ramkonvention, övervaka och reagera på verksamhet hos tobaksindustrin som syftar till att undergräva genomförandet av lagstiftningen och kontrollen av dess efterlevnad.

Princip 7

12. Skyddet mot exponering för tobaksrök bör stärkas och utökas om det behövs. Detta kan innebära ny eller ändrad lagstiftning, förbättrad kontroll av efterlevnaden och andra åtgärder med utgångspunkt i nya vetenskapliga belägg och erfarenheter från fallstudier.

Definitioner

13. När lagstiftningen utformas är det viktigt att definiera nyckelbegreppen med omsorg. Nedan ges rekommendationer för goda definitioner, baserade på erfarenheter från flera olika länder. Definitionerna i detta avsnitt utgör ett komplement till dem som ingår i WHO:s ramkonvention.

Andras tobaksrök eller miljötobaksrök

14. Flera alternativa termer används för den typ av rök som avses i artikel 8 i WHO:s ramkonvention, t.ex. "andrahandsrök", "andras tobaksrök" och "miljötobaksrök". Termer som "passiv rökning" och "ofrivillig exponering för tobaksrök" bör undvikas eftersom erfarenheter från Frankrike och andra länder tyder på att tobaksindustrin kan utnyttja dessa termer för att göra gällande att "frivillig" exponering är godtagbart. *Andras tobaksrök* och *miljötobaksrök* är de termer som är att föredra. I dessa riktlinjer används *miljötobaksrök*.
15. *Miljötobaksrök* kan definieras som "rök från en glödande cigarett eller annan tobaksprodukt, vanligtvis i kombination med den rök som rökaren andas ut".

16. *Rökfri luft* är luft som är fullständigt fri från rök. Denna definition innefattar, men är inte begränsad till, luft där ingen tobaksrök syns, känns på lukten, uppfattas på annat sätt eller kan uppmätas (¹).

Rökning

17. Denna term bör definieras så att den innefattar innehav av eller kontroll över en tänd tobaksprodukt, även om röken inte aktivt andas in eller blåses ut.

Offentliga platser

18. Definitionen av *offentlig plats* varierar mellan olika rättssystem, men det är viktigt att definitionen i lagstiftningssammanhang görs så vid som möjligt. Definitionen bör täcka in alla platser som är tillgängliga för allmänheten eller platser som används kollektivt, oavsett ägandeförhållanden och tillträdesrätt.

Plats inomhus eller sluten plats

19. I artikel 8 ställs krav på skydd mot tobaksrök på arbetsplatser och offentliga platser *inomhus*. Det finns potentiella fallgropar att se upp med vid definitionen av *inomhus*, och därför bör man särskilt undersöka olika länders erfarenheter när det gäller att definiera detta begrepp. Definitionen bör vara så vid och så tydlig som möjligt, och man bör undvika att skapa listor som öppnar för tolkningar som utesluter potentiellt relevanta platser *inomhus*. Det rekommenderas att platser *inomhus* (eller *slutna* platser) ges en definition som innefattar alla utrymmen som täcks av ett tak eller som omges av en eller flera väggar eller sidor, oavsett vilket material taket, väggarna eller sidorna är tillverkade av och oavsett om konstruktionen är tillfällig eller permanent.

Arbetsplats

20. *Arbetsplats* bör definieras så vitt som möjligt som "vilken plats som helst som människor använder i samband med sin anställning eller sitt arbete". Utöver arbete mot ersättning bör också frivilligarbete omfattas, om det rör sig om en typ av arbete som normalt utförs mot ersättning. Därutöver inbegriper *arbetsplats* inte bara den plats där arbetet utförs utan också alla platser i anslutning som används av arbetstagarna inom ramen för deras anställning, t.ex. korridorer, hissar, trapphus, hallutrymmen, gemensamma anläggningar, kafeterior, toaletter, sällskapsrum och lunchrum, liksom uthusbyggnader som skjul och baracker. Fordon som används i arbetet är arbetsplatser och bör särskilt fastställas som sådana.
21. Arbetsplatser som också utgör människors hem eller bostad, t.ex. fängelser, inrättningar för psykiatrisk vård eller vårdhem bör ägnas särskild uppmärksamhet. Dessa platser utgör även arbetsplatser för andra, som också bör skyddas mot exponering för tobaksrök.

Allmänna transportmedel

22. *Allmänna transportmedel* bör ges en definition som innefattar vilket fordon som helst som används för att transportera personer ur allmänheten, vanligtvis mot ersättning eller i kommersiellt syfte. Detta skulle innefatta taxibilar.

EFFEKTIV LAGSTIFTNING – TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

23. Enligt artikel 8 ska effektiva åtgärder vidtas för att skydda människor mot exponering för tobaksrök på 1) arbetsplatser inomhus, 2) offentliga platser inomhus 3) allmänna transportmedel och 4) "i förekommande fall" på "andra offentliga platser".
24. Detta skapar en skyldighet att inrätta ett universellt skydd genom att se till att alla offentliga platser inomhus och arbetsplatser inomhus, alla allmänna transportmedel och eventuellt andra offentliga platser (utomhus eller delvis utomhus) är fria från exponering för miljötobaksrök. Det finns ingen hälsomässig eller juridisk grund för några undantag. Om undantag ändå måste övervägas bör de vara så begränsade som möjligt. Vidare skapas genom artikel 8 en fortlöpande skyldighet för parter som inte omedelbart kan åstadkomma universellt skydd att så fort som möjligt avskaffa alla undantag så att skyddet blir universellt. Var och en av parterna bör sträva efter att inrätta universellt skydd inom fem år efter det att WHO:s ramkonvention trätt i kraft för den aktuella parten.
25. Det finns inga säkra exponeringsnivåer för miljötobaksrök, och som tillkännagavs i beslut FCTC/COP1(15) från partskonferensen kan inte byggnadstekniska lösningar som ventilation, luftbyte eller markerade rökområden skydda mot exponering för tobaksrök.

(¹) Ämnen som ingår i tobaksrök skulle kunna finnas i luften i mängder som är för små för att uppmätas. Risken att tobaksindustrin eller hotell- och restaurangbranschen försöker utnyttja begränsningarna av denna definition bör inte negligeras.

26. Skydd bör ges på alla arbetsplatser inomhus eller slutna arbetsplatser, inbegripet motorfordon som utgör arbetsplatser (t.ex. taxibilar, ambulanser eller leveransfordon).
27. Enligt konventionens skrivning krävs skyddsåtgärder inte bara på alla offentliga platser "inomhus" utan även på "andra" offentliga platser (dvs. offentliga platser utomhus eller delvis utomhus) "i förekommande fall". När parterna fastställer de offentliga platser utomhus eller delvis utomhus där lagstiftning är lämplig bör de överväga beläggen för möjliga hälsorisker i olika miljöer och inrätta det mest effektiva skyddet mot exponering i samtliga fall där det finns belägg för hälsorisker.

INFORMERA, SAMRÅDA MED OCH ENGAGERA ALLMÄNHETEN FÖR ATT SÄKERSTÄLLA STÖD OCH SMIDIGT GENOMFÖRANDE

28. Om allmänheten ska förstå och stödja lagstiftningsåtgärderna är det viktigt att myndigheterna i samverkan med civilsamhället genomför fortlöpande informationskampanjer för att öka allmänhetens och opinionsbildarnas medvetenhet om riskerna med exponering för miljöbaksrök. Viktiga berörda parter är företag, föreningar för hotell- och restaurangbranschen, arbetsgivarföreningar, fackföreningar, medier, personer inom vårdrutorna, barn- och ungdomsorganisationer, studie- och trossamfund, forskarsamhället och allmänheten i stort. Initiativ för att öka medvetenheten bör innefatta samråd med berörda företag och andra organisationer och institutioner under det att lagstiftningen utformas.
29. Man bör framförallt betona att exponering för miljöbaksrök är skadligt, att det enda vetenskapligt underbyggda sättet att säkerställa fullständigt skydd mot exponering är att eliminera all rök inomhus, att alla arbetstagare har samma rätt till lagligt skydd och att det inte är fråga om att väga hälsomässiga faktorer mot ekonomiska eftersom erfarenheterna från ett växande antal stater visar att rökfria miljöer är gynnsamma ur båda dessa aspekter. Informationskampanjer riktade till allmänheten bör också sätta fokus på områden där lagstiftning kanske inte är möjligt eller önskvärt, t.ex. privata hem.
30. Omfattande samråd med berörda parter är också avgörande för att utbilda och mobilisera människor och öka chanserna att lagstiftningen får stöd när den väl antagits. När lagstiftningen har antagits bör man driva en utbildningskampanj fram till dess genomförande. Företagsägare och fastighetsförvaltare bör ges översiktlig information om lagen och sitt ansvar, samt tillhandahållas material, t.ex. skyltar. Sådana åtgärder ökar chanserna att genomförandet blir smärtfritt och att lagstiftningen frivilligt efterlevs. Budskap som stärker icke-rökarnas ställning och tackar rökarna för att de respekterar lagen främjar allmänhetens delaktighet och underlättar genomförandet.

KONTROLL AV EFTERLEVNADEN

Efterlevnadsplikt

31. Effektiv lagstiftning bör medföra att både berörda företag och enskilda rökare har juridiskt ansvar att följa reglerna. Lagstiftningen bör innefatta bestämmelser om påföljder vid överträdelse för företag och eventuellt också för rökare. Kontrollen av efterlevnaden bör i normalfallet huvudsakligen riktas mot företagen. I lagstiftningen bör ansvaret för efterlevnaden läggas på ägaren, chefen eller den person som på annat sätt ansvarar för lokalerna. Det bör tydligt anges vilka åtgärder han eller hon måste vidta. Skyldigheterna bör innefatta:
- Skyldighet att vid ingångar och på andra lämpliga ställen sätta upp tydliga skyltar om att rökning inte är tillåtet. Skyltarnas text och utformning bör bestämmas av hälsomyndigheten eller annan myndighet. På skyltarna kan anges ett telefonnummer eller någon annan kontaktväg som allmänheten kan använda för att rapportera överträdelse, samt namnet på den person i lokalen som klagomål kan framföras till.
 - Skyldighet att ta bort alla askfat från lokalerna.
 - Skyldighet att övervaka att reglerna följs.
 - Skyldighet att vidta rimliga, närmare angivna åtgärder för att hindra människor från att röka i lokalerna. Sådana åtgärder kan t.ex. vara att be personen att inte röka, att inte betjäna honom eller henne, att be personen lämna lokalerna eller att kontakta polis eller annan myndighet.

Påföljder

32. I lagstiftningen bör det specificeras vilka böter eller andra ekonomiska påföljder överträdelse leder till. Bötessummornas storlek kommer naturligtvis att variera i enlighet med sed och praxis i varje land, men följande principer bör användas som vägledning när de fastställs. Först och främst bör påföljderna vara tillräckliga för att avskräcka från överträdelse, eftersom de annars riskerar att ignoreras av lagöverträdaren eller ses som vanliga omkostnader i affärsverksamheten. Större bötessummor krävs för att avskräcka företag som begår överträdelse än för att avskräcka enskilda rökare, som i allmänhet inte har samma resurser. Bötessummorna bör öka vid upprepade överträdelse och ligga i linje med hur andra lika allvarliga överträdelse behandlas i det aktuella landet.
33. Utöver ekonomiska påföljder kan lagstiftningen också ge utrymme för administrativa sanktioner, t.ex. indragna verksamhetstillstånd, i överensstämmelse med praxis och rättssystem i landet. Även om sådana sanktioner kan ses som en sista utväg som sällan används är det mycket viktigt att de finns, så att företag som väljer att upprepa gånger bryta mot lagen kan tvingas till efterlevnad.
34. Om det är lämpligt med tanke på de juridiska och kulturella förhållandena i landet kan man också överväga att skriva in strängare påföljder.

Strukturer för kontrollen av efterlevnaden

35. Lagstiftningen bör innefatta bestämmelser om vilken eller vilka myndigheter som ansvarar för att kontrollera efterlevnaden samt ett system för att övervaka efterlevnaden och åtala lagöverträdare.
36. Övervakningen bör innefatta en procedur för inspektion av företagen för att kontrollera om de följer lagen. Det är sällan man behöver inrätta nya inspektionssystem för att kontrollera efterlevnaden av rökfrihetslagstiftningen. Normalt kan efterlevnaden övervakas via en eller flera av de mekanismer för inspektion av affärslokaler och arbetsplatser som redan finns. Det brukar finnas en rad olika möjligheter på det här området. I många länder kan efterlevnadsinspektionerna integreras i inspektioner som görs i samband med verksamhetstillstånd, sanitära kontroller, arbetsmiljöinspektioner, brandsäkerhetsinspektioner eller liknande program. Det kan vara värdefullt att använda fler än ett av dessa sätt för att samla in information.
37. Så långt det är möjligt rekommenderas det att låta lokala inspektörer eller organ sköta inspektionerna, eftersom det sannolikt ger större tillgängliga resurser för åtgärderna och en högre nivå av efterlevnad. Denna lösning kräver att en nationell samordningsmekanism inrättas så att samma tillvägagångssätt tillämpas i hela landet.
38. Oavsett hur den mekanism som används är utformad bör övervakningen baseras på en övergripande plan för kontroll av efterlevnad samt omfatta en procedur för effektiv utbildning av inspektörer. Effektiv övervakning kan bestå av en kombination av reguljära inspektioner och oförberedda inspektioner samt besök till följd av klagomål. Sådana besök kan mycket väl göras i utbildningssyfte under den första tiden efter det att lagen trätt i kraft, eftersom de flesta överträdelse då kan förväntas vara oavsiktliga. Den nya lagstiftningen bör innehålla bestämmelser som ger inspektörerna rätt att beträda de lokaler som omfattas av lagen samt att samla in prover och bevismaterial, om befintlig lagstiftning inte redan tillåter detta. Lagstiftningen bör också förbjuda företag från att hindra inspektörerna i deras arbete.
39. Effektiv övervakning medför inga överdrivet stora kostnader. Man behöver inte anställa något större antal inspektörer eftersom inspektionerna kan genomföras inom ramarna för andra program med befintlig personal och eftersom det har visat sig att rökfrihetslagstiftning snabbt blir självkontrollerande, dvs. allmänheten kontrollerar i stor utsträckning efterlevnaden. Åtal behövs kanske bara i ett fåtal fall om lagstiftningen genomförs omsorgsfullt och aktiva ansträngningar görs för att utbilda företag och allmänhet.
40. Även om dessa program inte medför några stora utgifter måste resurser avsättas för att informera företag, utbilda inspektörer, samordna inspektionerna och kompensera anställda för inspektioner som äger rum utanför normal arbetstid. Det bör fastställas hur denna verksamhet ska finansieras. Effektiva program för kontroll av efterlevnaden har finansierats på en rad olika sätt, bl.a. öronmärkta skatteintäkter, tillståndsavgifter från företag och öronmärkta intäkter från böter som betalats av lagöverträdare.

Strategier för att se till att lagstiftningen efterlevs

41. Strategiska lösningar för att se till att lagstiftningen följs kan ge bättre efterlevnad, underlätta genomförandet av lagstiftningen och göra kontrollen av efterlevnaden mindre resurskrävande.

42. Särskilt de åtgärder för att säkerställa efterlevnad som vidtas under perioden direkt efter det att lagen trätt i kraft är avgörande för hur väl den kommer att fungera i fråga om övervakning och kontroll av efterlevnaden. Många stater rekommenderar att man under en första period använder milda metoder för att se till att lagen följs. Det innebär att lagöverträdarna varnas, men inte får någon påföljd. En sådan lösning bör kombineras med en aktiv utbildningskampanj där företagsägare informeras om vilket ansvar de har enligt lagen. Det bör göras klart för företagarna att den inledande mindre stränga perioden eller infasningsperioden kommer att följas av hårdare kontroll av efterlevnaden.
43. Under den period när den aktiva kontrollen av efterlevnaden påbörjas rekommenderar många stater att man använder åtal som väcker stor uppmärksamhet som ett sätt att öka lagstiftningens avskräckande effekt. Genom att avslöja prominenta lagöverträdare som aktivt trotsat lagen eller som är välkända bland medborgarna, genom att agera snabbt och beslutsamt och genom att i så stor utsträckning som möjligt dra allmänhetens uppmärksamhet till verksamheten kan myndigheterna visa på sin beslutsamhet och på allvaret i lagstiftningen. Detta ökar den frivilliga efterlevnaden och minskar de resurser som krävs för övervakning och kontroll av efterlevnaden på längre sikt.
44. Även om rökfrihetslagstiftning snabbt blir självkontrollerande är det av avgörande betydelse att myndigheterna är beredda att snabbt och beslutsamt vidta åtgärder mot enskilda fall av flagrant överträdelse. Särskilt när en lag just träder i kraft kan det förekomma att lagöverträdare öppet trotsar lagen. Kraftfulla åtgärder i sådana fall visar att lagen förväntas efterlevas, vilket underlättar framtida ansträngningar, medan ett obeslutsamt agerande snabbt kan leda till utbredda överträdelser.

Medborgarnas delaktighet och engagemang

45. Program för övervakning och kontroll av efterlevnaden blir effektivare om medborgarna görs delaktiga. Om man söker medborgarnas stöd och uppmuntrar dem att övervaka efterlevnaden och rapportera överträdelser, får ansvariga myndigheter lättare att nå ut och det krävs mindre resurser för att se till att lagen följs. Faktum är att klagomål från allmänheten i många stater är det främsta verktyget för att säkerställa efterlevnad. Därför bör det anges i rökfrihetslagstiftningen att privatpersoner kan inge klagomål och att privatpersoner eller frivilligorganisationer har rätt att initiera åtgärder i syfte att se till att bestämmelserna kring exponering för miljötobaksrök efterlevs. Ett avgiftsfritt telefonnummer eller ett annat liknande system som allmänheten kan använda för att rapportera överträdelser bör utgöra en del av programmet för kontroll av efterlevnaden.

ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING AV ÅTGÄRDER

46. Övervakning och utvärdering av åtgärder för att minska exponeringen för tobaksrök är viktigt av flera skäl.
- För att öka stödet hos politiker och allmänhet för en starkare och mer omfattande lagstiftning.
 - För att dokumentera de framsteg som görs så att andra länder kan dra nytta av erfarenheterna.
 - För att kartlägga och offentliggöra tobaksindustrins försök att undergräva genomförandet.
47. Hur omfattande och komplext arbetet med att övervaka och utvärdera åtgärderna blir kommer att variera mellan olika stater, beroende på tillgången till expertis och resurser. Oavsett detta är det viktigt att resultatet av åtgärderna utvärderas och då särskilt den nyckelindikator som exponeringen för miljötobaksrök på arbetsplatser och offentliga platser utgör. Det går att hitta kostnadseffektiva sätt att göra detta, exempelvis genom att använda data eller information som samlats in vid rutinmässiga aktiviteter som arbetsplatsinspektioner.
48. Följande åtta processer och resultatindikatorer bör uppmärksammas: ⁽¹⁾

Processer

- Kunskap, attityder och stöd för rökfrihetsbestämmelser hos befolkningen i stort och eventuellt också hos specifika grupper, t.ex. barpersonal.
- Kontroll av efterlevnaden av rökfrihetsbestämmelserna och graden av efterlevnad.

⁽¹⁾ I publikationen *WHO policy recommendations: protection from exposure to second-hand tobacco smoke* (Genève, WHO, 2007) finns referenser och länkar till övervakningsstudier kring samtliga dessa indikatorer.

Resultat

- a) Minskning av arbetstagares exponering för miljötobaksrök på arbetsplatser och offentliga platser.
 - b) Minskning av mängden miljötobaksrök i luften på arbetsplatser (särskilt restauranger) och offentliga platser.
 - c) Minskad dödlighet och sjuklighet till följd av exponering för miljötobaksrök.
 - d) Minskad exponering för miljötobaksrök i privata hem.
 - e) Förändringar av rökningens utbredning och förändringar i beteenden som är kopplade till rökning.
 - f) Ekonomiska konsekvenser.
-

II

*(Meddelanden)*MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH
ORGAN

KOMMISSIONEN

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.5691 – Mubadala/Veolia Eau/Azaliya)****(Text av betydelse för EES)****(2009/C 296/03)**

Kommissionen beslutade den 1 december 2009 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004. Beslutet i sin helhet finns bara på engelska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas tillgängligt

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, även uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
 - i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/sv/index.htm>) under dokumentnummer 32009M5691. EUR-Lex ger tillgång till gemenskapslagstiftningen via Internet.
-

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH
ORGAN

KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

4 december 2009

(2009/C 296/04)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	1,5068	AUD	australisk dollar	1,6259
JPY	japansk yen	133,08	CAD	kanadensisk dollar	1,5778
DKK	dansk krona	7,4416	HKD	Hongkongdollar	11,6778
GBP	pund sterling	0,90480	NZD	nyzeeländsk dollar	2,0776
SEK	svensk krona	10,3716	SGD	singaporiensk dollar	2,0808
CHF	schweizisk franc	1,5063	KRW	sydkoreansk won	1 737,23
ISK	isländsk krona		ZAR	sydafrikansk rand	11,0607
NOK	norsk krona	8,4900	CNY	kinesisk yuan renminbi	10,2869
BGN	bulgarisk lev	1,9558	HRK	kroatisk kuna	7,2970
CZK	tjeckisk koruna	25,842	IDR	indonesisk rupiah	14 186,89
EEK	estnisk krona	15,6466	MYR	malaysisk ringgit	5,0937
HUF	ungersk forint	269,14	PHP	filippinsk peso	69,313
LTL	litauisk litas	3,4528	RUB	rysk rubel	44,1582
LVL	lettisk lats	0,7073	THB	thailändsk baht	49,902
PLN	polsk zloty	4,0928	BRL	brasiliansk real	2,5730
RON	rumänsk leu	4,2205	MXN	mexikansk peso	18,9382
TRY	turkisk lira	2,2333	INR	indisk rupie	69,7573

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

Yttrande från rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor avgivet vid dess möte den 18 september 2009 om ett utkast till beslut i ärende COMP/C.39129 – krafttransformatorer (1)

Föredragande medlemsstat: Luxemburg

(2009/C 296/05)

1. Rådgivande kommittén instämmer i Europeiska kommissionens bedömning att det är fråga om ett avtal och/eller samordnat förfarande i den mening som avses i artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet.
 2. Rådgivande kommittén instämmer med Europeiska kommissionen att avtalet och/eller det samordnade förfarandet har till syfte att begränsa konkurrensen.
 3. Rådgivande kommittén instämmer med Europeiska kommissionen att avtalet och/eller det samordnade förfarandet genomfördes av parterna.
 4. Rådgivande kommittén instämmer i Europeiska kommissionens bedömning av överträdelsens varaktighet för var och en av parterna.
 5. Rådgivande kommittén instämmer i Europeiska kommissionens utkast till beslut vad gäller om slutsatsen att avtalet och det samordnade förfarandet mellan parterna kunde ha en märkbar påverkan på handeln mellan EU:s medlemsstater och mellan avtalsparterna i EES-avtalet.
 6. Rådgivande kommittén instämmer i Europeiska kommissionens utkast till beslut vad gäller de parter som beslutet riktar sig till, särskilt med avseende på ansvarsskyldigheten för moderbolagen i de koncerner som berörs.
 7. Rådgivande kommittén rekommenderar att detta yttrande offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
-

Yttrande från rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor avgivet vid dess möte den 2 oktober 2009 om ett utkast till beslut i ärende COMP/C.39129 – Krafttransformatorer (2)

Föredragande medlemsstat: Luxemburg

(2009/C 296/06)

1. Rådgivande kommittén instämmer med Europeiska kommissionen att böter bör åläggas de parter som detta utkast till beslut riktar sig till.
 2. Rådgivande kommittén instämmer med Europeiska kommissionens resonemang om grundbeloppet för böterna.
 3. Rådgivande kommittén instämmer med Europeiska kommissionens bedömning av de förmildrande och försvärande omständigheterna (andra än den aspekt som omfattas av punkt 4).
 4. Majoriteten av medlemmarna i rådgivande kommittén instämmer med Europeiska kommissionen att det föreligger undantagsmässiga omständigheter – som anges i utkastet till beslut – i detta ärende som motiverar en nedsättning av bötesbeloppet för ett effektivt samarbete utanför meddelandet från 2002 om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden.
 5. Majoriteten av medlemmarna i rådgivande kommittén instämmer med Europeiska kommissionens resonemang rörande nedsättningen av bötesbeloppet för ett effektivt samarbete utanför meddelandet från 2002 om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden.
 6. Rådgivande kommittén instämmer med Europeiska kommissionen om tillämpningen av kommissionens meddelande från 2002 om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden.
 7. Rådgivande kommittén uppmanar kommissionen att ta hänsyn till alla övriga synpunkter som lämnats under diskussionens gång.
 8. Rådgivande kommittén rekommenderar att detta yttrande offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
-

Förhørsombudets slutrapport i ärende COMP/39.129 – Krafttransformatorer

(I enlighet med artiklarna 15 och 16 i kommissionens beslut 2001/462/EG, EKSG av den 23 maj 2001 om kompetensområdet för förhørsombudet i vissa konkurrensförfaranden – EGT L 162, 19.6.2001, s. 21)

(2009/C 296/07)

Detta konkurrensärende rör ett kartellavtal mellan producenter av krafttransformatorer.

Utkastet till beslut i det föreliggande ärendet föranleder följande anmärkningar.

Meddelande om invändningar

Meddelandet om invändningar antogs den 20 november 2008 och riktades till följande sju företagskoncerner: ABB Ltd, AREVA T&D SA, ALSTOM, Siemens AG, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Hitachi Ltd, och Toshiba Corporation (nedan kallad *parterna*).

I meddelandet om invändningar drog kommissionen den preliminära slutsatsen att parterna hade överträtt artikel 81 i EG-fördraget mellan 1993 och 2001 genom att ingå en muntlig intern överenskommelse (*Gentlemen's Agreement*) genom vilken de japanska producenterna samtyckte till att inte sälja krafttransformatorer i Europa och de europeiska producenterna samtyckte till att inte sälja dessa i Japan.

Tidsfrist för att svara på meddelandet om invändningar

Parterna beviljades ursprungligen en tidsfrist på sex veckor för att svara på meddelandet om invändningar. Samtliga parter ansökte om en förlängning av tidsfristen, vilket jag delvis beviljade. Samtliga parter svarade på meddelandet om invändningar inom den utsatta förlängda tidsfristen.

Tillgång till handlingarna

Parterna gavs tillgång till kommissionens handlingar i ärendet genom en cd-rom. Tillgången till uttalandena från de företag som ansökte om immunitet gavs dock bara hos kommissionen.

Enligt kommissionens tillkännagivande om reglerna för tillgång till kommissionens handlingar⁽¹⁾ gavs ytterligare tillgång till vissa handlingar som kommissionen hade tagit emot efter det muntliga hörandet och som kommissionen har för avsikt att använda som fällande bevis i det slutliga beslutet.

Muntligt hörande

På parternas begäran hölls ett muntligt hörande den 17 februari 2009 vid vilket alla parterna företrädde.

Under det muntliga hörandet gavs en av parterna möjlighet att skriftligt svara på en fråga. Svaret sändes därefter till samtliga parterna för synpunkter, vilket ledde till den ytterligare tillgång till handlingarna som det hänvisas till ovan.

De viktigaste procedurfrågorna som parterna har tagit upp

Parterna tog upp ett antal påståenden beträffande rätten till försvar, vilka jag efter en noggrann undersökning ansåg vara ogrundade. Det gäller främst följande påståenden:

- Kommissionen använder sig av bevis som ett företag som ansöker om immunitet anför mot sig självt och som företaget har lämnat trots att dess ansökan har avslagits.

I meddelandet från 2002 om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden anges att ett företag som ansöker om immunitet kan dra tillbaka det bevismaterial som lämnats in i samband med immunitetsansökan om ansökan inte godkänns⁽²⁾. Eftersom det berörda företaget inte självt åberopade denna möjlighet var kommissionen fri att anförda detta bevismaterial utan att bryta mot rätten till försvar.

- Kommissionen anför bevismaterial den har lagt beslag på under inspektioner i ett annat (men relaterat) ärende.

⁽¹⁾ EUT C 325, 22.12.2005, s. 7, punkt 27.

⁽²⁾ EGT C 45, 19.2.2002, s. 3, punkt 17.

Min undersökning visade att samma bevismaterial senare hade lämnats in frivilligt i samband med en ansökan om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden och som svar på en begäran om upplysningar i föreliggande ärende. Följaktligen kan inte det faktum att kommissionen hade lagt beslag på detta bevismaterial under inspektioner i ett annat ärende leda till en överträdelse av rätten till försvar.

- De europeiska parterna underrättades om undersökningens exakta räckvidd i ett tidigt skede av förfarandet medan de japanska parterna underrättades först i samband med delgivningen av meddelandet om invändningar.

I detta avseende noterar jag att undersökningen, utöver den informella överenskommelsen, ursprungligen också inriktades på vissa beteenden inom EU i vilka de japanska parterna inte ska ha deltagit. Det faktum att de europeiska parterna hade underrättats om undersökningens minskade räckvidd gentemot dem medför ingen diskriminering och innebär med all säkerhet inget brott mot de japanska parternas rätt till försvar.

- Tvärtemot principen om lika behandling hade vissa handlingar i ärendet lämnats till ett av de företag som lämnat en ansökan om immunitet innan meddelandet om invändningar delgavs, men inte till andra parter i förfarandet.

Enligt min åsikt hindras inte de relevanta kommissionsavdelningarna från att diskutera vissa delar av uppgifterna med parterna under undersökningsfasen för att de bättre ska förstå undersökningen och föra den framåt. Det gäller särskilt dem som lämnat en ansökan om immunitet. Emellertid gavs alla parter tillgång till den särskilda uppgiften under tillgången till handlingarna. Följaktligen kan inte detta tidiga avslöjande ha lett till ett brott mot principen om lika behandling eller ha skadat de andra parternas rätt till försvar.

- En part påstod att den aldrig hade tagit emot ett skriftligt mottagningsbevis på sin immunitetsansökan, som därefter avslögs. Parten hävdar också att den berörda kommissionsavdelningen misslyckades med att i den skrivelse där den avslår ansökan klart ange vid vilket datum jämförelsen gjordes mellan de uppgifter som lämnades och de uppgifter som kommissionen redan hade tillgång till.

Enligt meddelandet från 2002 om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden⁽¹⁾ ska ett företag som ansöker om immunitet få ett skriftligt mottagningsbevis som anger dagen för mottagandet. Följaktligen utgör frånvaron av en sådan bekräftelse ett procedurfel. Vidare, och särskilt i frånvaron av ett sådant mottagningsbevis, anser jag också att det är ett procedurfel att inte klart ange det datum när jämförelsen gjordes i den skrivelse där immunitetsansökan avslås. Trots detta, och utan att besvara frågan om huruvida datumet för jämförandet kan ha en avgörande inverkan på immunitetsansökan, anser jag inte att något av dessa procedurfel är av ett sådant slag att de kan betraktas som ett brott mot rätten till försvar.

Utkastet till beslut

I utkastet till beslut behåller kommissionen i stort sett invändningarna i meddelandet om invändningar trots att överträdelsens varaktighet har förkortats betydligt.

Enligt min åsikt behandlas i utkastet till beslut bara de invändningar i fråga om vilka parterna har getts möjlighet att lämna sina synpunkter.

Slutsats

Mot bakgrund av vad som anges ovan anser jag att rätten att bli hörd har iakttagits vad gäller samtliga parter som omfattas av förfarandet i detta ärende.

Bryssel den 5 oktober 2009.

Michael ALBERS

⁽¹⁾ EGT C 45, 19.02.2002, s. 3, punkterna 14 och 25.

Sammanfattning av kommissionens beslut

av den 7 oktober 2009

om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet

(Ärende COMP/39.129 – Krafttransformatorer)

[delgivet med nr K(2009) 7601]

(Endast de engelska och franska versionerna är giltiga)

(Text av betydelse för EES)

(2009/C 296/08)

Den 7 oktober 2009 antog kommissionen ett beslut om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget. I enlighet med artikel 30 i rådets förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾ offentliggör kommissionen härmed de berörda parternas namn och huvuddragen i beslutet, inbegripet ålagda påföljder, med beaktande av företagens berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter. En icke-konfidentiell version av beslutet kommer att finnas tillgänglig på GD Konkurrens webbplats på följande adress:

<http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/>

1. INLEDNING

(1) Beslutet riktas till nio juridiska personer som tillhör sju företag för överträdelse av artikel 81 i fördraget och artikel 53 i EES-avtalet. Från den 9 juni 1999 till den 15 maj 2003 deltog de parter som beslutet riktar sig till i en enda och fortlöpande överträdelse som omfattade hela EES (som det var sammansatt under perioden för överträdelsen) bestående av ett avtal genom vilket parterna enades om att dela upp marknaderna genom ett *Gentlemen's Agreement* (nedan kallat *informell överenskommelse*) mellan europeiska och japanska producenter av krafttransformatorer om att respektera varandras hemmamarknader och därmed avstå från att sälja på dessa marknader.

2. ÄRENDEBESKRIVNING**2.1 Förfarande**

(2) Beslutet grundar sig på Siemens och Fujis ansökningar om immunitet, AREVA T&D:s och Hitachis samarbete, bevis som samlats in under inspektioner samt svar på flera förfrågningar om upplysningar.

(3) Meddelandet om invändningar antogs den 20 november 2008 och det muntliga hörandet hölls den 17 februari 2009. Rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor lämnade ett positivt yttrande den 18 september och den 2 oktober 2009 och kommissionen antog beslutet den 7 oktober 2009.

2.2 Sammanfattning av överträdelsen

(4) Ärendet avser en överträdelse av artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet inom krafttransformatorssektorn.

(5) Det konkurrensbegränsande beteendet rör krafttransformatorer, autotransformatorer och shuntreaktorer med ett spänningsområde på 380 kV och över. En krafttransformator är en viktig elektrisk beståndsdel vars funktion är att minska eller öka spänningen i ett elnät. Krafttransformatorer säljs som fristående utrustning eller som en del av driftsfärdiga omformarstationer. Beslutet omfattar alla krafttransformatorer, vare sig de säljs som fristående produkter eller ingår i projekt med omformarstationer, men utesluter krafttransformatorer som säljs som en del av ett gasisolerat ställverk som redan omfattades av ett kommissionsbeslut den 24 januari 2007 i ärende COMP/F/38.899 – Gasisolerat ställverk.

(6) Överträdelsen varade från den 9 juni 1999 till den 15 maj 2003. Parterna i överträdelsen deltog i en muntlig överenskommelse som omfattade hela EES (som det var sammansatt under perioden för överträdelsen) genom vilket parterna enades om att dela upp marknaderna genom en informell överenskommelse mellan europeiska och japanska producenter om att respektera varandras hemmamarknader och därmed avstå från att sälja på dessa marknader.

(7) För detta ändamål organiserade parterna möten 1–2 gånger per år. Mötena hölls i Europa och Asien, nämligen i Malaga, Singapore, Barcelona, Lissabon, Tokyo, Wien och Zürich som en bekräftelse på att parterna respekterade överenskommelsen. Var och en av medlemmarna i kartellen hade fått sig tilldelad en hemlig kod. Dessa uppgifter bekräftas i flera samtida handlingar och uttalanden från företagen.

2.3 Mottagarna av beslutet och överträdelsens varaktighet

(8) Mottagarna av beslutet är ABB Ltd, AREVA T&D SA, ALSTOM (Société Anonyme), Siemens AG, Siemens Aktiengesellschaft Österreich, Fuji Electric Holdings Co., Ltd, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd och Toshiba Corporation.

⁽¹⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 1.

- (9) Överträdelsens varaktighet för samtliga mottagare av beslutet, utom Siemens Aktiengesellschaft Österreich, är från den 9 juni 1999 till den 15 maj 2003. För Siemens Aktiengesellschaft Österreich är varaktigheten från den 29 maj 2001 till den 15 maj 2003.

2.4 Korrigerande åtgärder

- (10) I beslutet tillämpas 2006 års riktlinjer för böter.

2.4.1 Grundläggande bötesbelopp

- (11) Det grundläggande bötesbeloppet fastställdes som en andel av omsättningen av krafttransformatorer för respektive företag i det relevanta geografiska området under 2001 (rörligt belopp), multiplicerat med det antal år som överträdelsen ägde rum, plus ett ytterligare belopp, som också beräknas som en andel av omsättningen, för att avskräcka från horisontella samordnade förfaranden (avgift för deltagande i kartellen).

- (12) Med hänsyn till överträdelsens art, alla berörda företags kombinerade marknadsandel, överträdelsens geografiska omfattning och genomförande, fastställdes både det rörliga beloppet och avgiften för deltagande i kartellen till 16 %.

- (13) Eftersom överträdelsen varade i nästan fyra år multiplicerades det rörliga beloppet med siffran fyra.

2.4.2 Justering av grundbeloppet

2.4.2.1 Försvårande omständigheter

- (14) Upprepade överträdelser är en försvårande omständighet för ABB Ltd (där hänsyn tagits till ett tidigare kartellbeslut) som medför en ökning av bötesbeloppet med 50 %.

2.4.2.2 Förmildrande omständigheter

- (15) I beslutet konstateras också att undantagsförhållanden föreligger i detta ärende som berättigar Hitachi respektive AREVA T&D en nedsättning på vardera 18 % av bötesbeloppet för deras verkningsfulla samarbete utanför meddelandet från 2002 om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden. Denna nedsättning gäller inte för AREVA T&D:s tidigare moderbolag ALSTOM.

2.4.3 Avskräckande effekt

- (16) I beslutet fästs särskild vikt vid att böterna har en tillräckligt avskräckande effekt. Därför har böterna för Siemens och Hitachi multiplicerats med 1,2 och böterna för Toshiba multiplicerats med 1,1.

2.4.4 Tillämpning av 2002 års meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden: nedsättning av böter

- (17) Vad gäller tillämpningen av 2002 års meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden har Siemens beviljats fullständig befrielse från böter och bötesbeloppet för Fuji har satts ned med 40 %. Ansökningarna om immunitet från ABB, AREVA T&D och Hitachi avslogs då de inte tillförde ett tillräckligt mervärde jämfört med de uppgifter som kommissionen redan förfogade över.

3. BÖTER SOM ÅLÄGGS GENOM BESLUTET

a) ABB Ltd:	33 750 000 euro
b) ALSTOM (Société Anonyme):	16 500 000 euro, varav AREVA T&D SA är solidariskt ansvarigt för 13 530 000 euro
c) Siemens AG:	0 euro, varav Siemens Aktiengesellschaft Österreich är solidariskt ansvarigt för 0 euro
d) Fuji Electrics Holdings Co., Ltd:	1 734 000 euro
e) Hitachi Ltd:	2 460 000 euro, varav Hitachi Europe Ltd är solidariskt ansvarigt för 2 460 000 euro
f) Toshiba Corporation:	13 200 000 euro

UPPLYSNINGAR FRÅN MEDLEMSSTATERNA

Uppgifter från medlemsstaterna om statligt stöd som beviljats enligt kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (allmän gruppundantagsförordning)

(Text av betydelse för EES)

(2009/C 296/09)

Referensnummer för statligt stöd	X 231/09
Medlemsstat	Italien
Medlemsstatens referensnummer	Adeguamento al regolamento (CE) n. 800/2008
Regionens namn (NUTS)	Friuli-Venezia Giulia Blandade områden
Stödbeviljande myndighet	Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia — Direzione centrale attività produttive Servizio Politiche economiche e marketing territoriale Via Sabbadini 31 33100 Udine UD ITALIA politiche.economiche@regione.fvg.it http://www.regione.fvg.it
Stödåtgärdens titel	Incentivi alle PMI per l'adozione di misure di politica industriale che supportino progetti di sviluppo competitivo — aiuti alla formazione
Nationell rättslig grund (hänvisning till landets officiella kungörelseorgan)	DPR 354 del 22.12.2008 (Regolamento concernente criteri e modalità per la concessione alle piccole e medie imprese di incentivi per l'adozione di misure di politica industriale che supportino progetti di sviluppo competitivo ai sensi del capo I della legge regionale 4 marzo 2005, n. 4), pubblicato sul bollettino ufficiale della Regione n. 53 del 31.12.2008.
Åtgärdstyp	Stödordning
Ändring av en befintlig stödåtgärd	Ändring XT 64/05
Varaktighet	1.1.2009–31.12.2013
Berörda ekonomiska sektorer	Alla stödberättigade ekonomiska sektorer
Typ av stödmottagare	Små och medelstora företag
Årligt totalbelopp för den budget som planeras enligt ordningen	1,00 EUR (i miljoner)
För garantier	—
Stödinstrument (artikel 5)	Bidrag
Hänvisning till kommissionens beslut	—
Vid medfinansiering från gemenskapsfonder	—

Mål	Högsta tillåtna stödnivå i % eller högsta tillåtna stödbelopp i nationell valuta	Bonus för små och medelstora företag i %
Särskild utbildning (artikel 38.1)	35 %	20 %
Allmän utbildning (artikel 38.2)	70 %	20 %

Webblänk till den fullständiga texten till stödåtgärden:

http://lexview-int.regione.fvg.it/FontiNormative/Regolamenti/D_P_REG_0354-2008.pdf

Referensnummer för statligt stöd	X 234/09	
Medlemsstat	Italien	
Medlemsstatens referensnummer	—	
Regionens namn (NUTS)	Basilicata Artikel 87.3 a	
Stödbeviljande myndighet	Regione Basilicata — Dipartimento Formazione Lavoro Cultura e Sport Via V. Verrastro 8 85100 Potenza PZ ITALIA http://www.regione.basilicata.it	
Stödåtgärdens titel	Formazione e Competitività di Impresa	
Nationell rättslig grund (hänvisning till landets officiella kungörelseorgan)	Deliberazione Giunta Regionale n. 2127 del 29.12.2008 — Pubblicata sul Bollettino Ufficiale della regione Basilicata n. 3 del 26.1.2009	
Åtgärdstyp	Stödordning	
Ändring av en befintlig stödåtgärd	—	
Varaktighet	26.1.2009–31.12.2013	
Berörda ekonomiska sektorer	Alla stödberättigade ekonomiska sektorer	
Typ av stödmottagare	Små och medelstora företag Storföretag	
Årligt totalbelopp för den budget som planeras enligt ordningen	1,52 EUR (i miljoner)	
För garantier	—	
Stödinstrument (artikel 5)	Direkt stöd	
Hänvisning till kommissionens beslut	—	
Vid medfinansiering från gemenskapsfonder	Pogramma Operativo F.S.E. 2007-2013 — Regione Basilicata — 3,04 milioni di EUR	
Mål	Högsta tillåtna stödnivå i % eller högsta tillåtna stödbelopp i nationell valuta	Bonus för små och medelstora företag i %
Särskild utbildning (artikel 38.1)	25 %	20 %
Allmän utbildning (artikel 38.2)	60 %	20 %

Webblänk till den fullständiga texten till stödåtgärden:

<http://www.regione.basilicata.it/dipformazione/default.cfm?fuseaction=dir&dir=2698&doc=&link=>

Referensnummer för statligt stöd	X 236/09	
Medlemsstat	Spanien	
Medlemsstatens referensnummer	—	
Regionens namn (NUTS)	Galicia Artikel 87.3 a	
Stödbeviljande myndighet	Xunta de Galicia. Consellería de Traballo San Lázaro, s/n 15781 Santiago de Compostela ESPAÑA http://traballo.xunta.es/?set_language=es&cl=es	
Stödåtgärdens titel	Programa de incentivos a la contratación indefinida de mujeres como medida para lograr un trabajo igualitario	
Nationell rättslig grund (hänvisning till landets officiella kungörelseorgan)	Orden de 30 de diciembre de 2008 por la que se establecen las bases reguladoras del programa de incentivos a la contratación indefinida de mujeres como medida para lograr un mercado de trabajo igualitario cofinanciado por el fondo social europeo y se procede a su convocatoria para el año 2009 (DOG n.º 10 de 15 de enero de 2009)	
Åtgärdstyp	Stödordning	
Ändring av en befintlig stödåtgärd	—	
Varaktighet	16.9.2008–15.9.2009	
Berörda ekonomiska sektorer	Alla stödberättigade ekonomiska sektorer	
Typ av stödmottagare	Små och medelstora företag Storföretag	
Årligt totalbelopp för den budget som planeras enligt ordningen	4,20 EUR (i miljoner)	
För garantier	—	
Stödinstrument (artikel 5)	Direkt stöd	
Hänvisning till kommissionens beslut	—	
Vid medfinansiering från gemenskapsfonder	Cofinanciado por el fondo social europeo en un porcentaje del 80 %, a través del programa operativo del fondo social europeo de Galicia 2007-2013, número CCI 2007 ES 051 PO004 aprobado por la decisión europea de 15 de septiembre del 2007 — 1,00 EUR (en millones)	
Mål	Högsta tillåtna stödnivå i % eller högsta tillåtna stödbelopp i nationell valuta	Bonus för små och medelstora företag i %
Allmän utbildning (artikel 38.2)	26 %	—

Webblänk till den fullständiga texten till stödåtgärden:

<http://www.xunta.es/Doc/Dog2009.nsf/FichaContenido/1F86?OpenDocument>

Referensnummer för statligt stöd	X 237/09	
Medlemsstat	Spanien	
Medlemsstatens referensnummer	—	
Regionens namn (NUTS)	Galicia Artikel 87.3 a	
Stödbeviljande myndighet	Xunta de Galicia. Consellería de Traballo San Lázaro, s/n 15781 Santiago de Compostela ESPAÑA http://traballo.xunta.es/?set_language=es&cl=es	
Stödåtgärdens titel	Programa de incentivos a la contratación por cuenta ajena como medida para favorecer la inserción de la juventud	
Nationell rättslig grund (hänvisning till landets officiella kungörelseorgan)	Orden de 30 de diciembre de 2008 por la que se establecen las bases reguladoras del programa de incentivos a la contratación por cuenta ajena como medida para favorecer la inserción de la juventud cofinanciado por el Fondo Social Europeo y se procede a su convocatoria para el año 2009 (DOG n.º 10 de 15 de enero de 2009)	
Åtgärdstyp	Stödordning	
Ändring av en befintlig stödåtgärd	—	
Varaktighet	16.9.2008–15.9.2009	
Berörda ekonomiska sektorer	Alla stödberättigade ekonomiska sektorer	
Typ av stödmottagare	Små och medelstora företag Storföretag	
Årligt totalbelopp för den budget som planeras enligt ordningen	9,80 EUR (i miljoner)	
För garantier	—	
Stödinstrument (artikel 5)	Direkt stöd	
Hänvisning till kommissionens beslut	—	
Vid medfinansiering från gemenskapsfonder	Cofinanciado por el Fondo Social Europeo en un porcentaje del 80 %, a través del programa operativo del fondo social europeo de Galicia 2007-2013, número CCI 2007 ES 051 PO004 aprobado por la decisión europea de 15 de septiembre del 2007 — 1,00 EUR (en millones)	
Mål	Högsta tillåtna stödnivå i % eller högsta tillåtna stödbelopp i nationell valuta	Bonus för små och medelstora företag i %
Allmän utbildning (artikel 38.2)	44,31 %	44,31 %

Webblänk till den fullständiga texten till stödåtgärden:

<http://www.xunta.es/Doc/Dog2009.nsf/FichaContenido/1F96?OpenDocument>

Referensnummer för statligt stöd	X 238/09	
Medlemsstat	Spanien	
Medlemsstatens referensnummer	—	

Regionens namn (NUTS)	Galicia Artikel 87.3 a	
Stödbeviljande myndighet	Xunta de Galicia Consellería de Trabajo San Lázaro, s/n 15781 Santiago de Compostela ESPAÑA http://trabajo.xunta.es/?set_language=es&cl=es	
Stödåtgärdens titel	Programa de incentivos a la contratación indefinida de parados de larga duración, cofinanciado por el fondo social europeo	
Nationell rättslig grund (hänvisning till landets officiella kungörelseorgan)	Orden de 30 de diciembre de 2008 por la que se establecen las bases reguladoras del programa de incentivos a la contratación indefinida de parados de larga duración, cofinanciado por el Fondo Social Europeo y se procede a su convocatoria para el año 2009 (DOG n.º 11 de 16 de enero)	
Åtgärdstyp	Stödordning	
Ändring av en befintlig stödåtgärd	—	
Varaktighet	16.9.2008–15.9.2009	
Berörda ekonomiska sektorer	Alla stödberättigade ekonomiska sektorer	
Typ av stödmottagare	Små och medelstora företag Storföretag	
Årligt totalbelopp för den budget som planeras enligt ordningen	9,25 EUR (i miljoner)	
För garantier	—	
Stödinstrument (artikel 5)	Direkt stöd	
Hänvisning till kommissionens beslut	—	
Vid medfinansiering från gemenskapsfonder	Cofinanciado por el Fondo Social Europeo en un porcentaje del 80 %, a través del Programa Operativo del Fondo Social europeo de Galicia 2007-2013, número CCI 2007 ES 051 PO004 aprobado por la decisión europea de 15 de septiembre del 2007 — 1,00 EUR (en millones)	
Mål	Högsta tillåtna stödnivå i % eller högsta tillåtna stödbelopp i nationell valuta	Bonus för små och medelstora företag i %
Allmän utbildning (artikel 38.2)	34,46 %	—
Stöd i form av lönesubventioner för rekrytering av arbetstagare med sämre förutsättningar (artikel 40)	34,46 %	—

Webblänk till den fullständiga texten till stödåtgärden:

<http://www.xunta.es/Doc/Dog2009.nsf/FichaContenido/2026?OpenDocument>

MEDDELANDE OM EN ANSÖKAN OM TILLSTÅND FÖR PROSPEKTERING EFTER KOLVÄTEN I FLYTANDE FORM OCH I GASFORM I ETT OMRÅDE SOM KALLAS BIANCAVILLA

REPUBLIKEN ITALIEN – REGIONEN SICILIEN

ASSESSORATO REGIONALE INDUSTRIA (REGIONAL INDUSTRIMYNDIGHET) – DIPARTIMENTO REGIONALE DELL'INDUSTRIA E DELLE MINIERE (DET REGIONALA DEPARTEMENTET FÖR INDUSTRI OCH GRUVDRIFT)

UFFICIO REGIONALE PER GLI IDROCARBURI E LA GEOTERMIA (REGIONALT KONTOR FÖR KOLVÄTEN OCH GEOTERMI) (U.R.I.G.)

(2009/C 296/10)

Företaget EniMed – Eni Mediterranea Idrocarburi S.p.A., som har sitt säte i Gela (CL) på adressen Strada Statale 117 bis, 93012 Contrada Ponte Olivo, ITALIA (skatteregistreringsnummer 12300000150), enskild firma med 50 % ägarandel, och företaget Edison S.p.A. med säte i Foro Buonaparte 31, 20121 Milano MI, ITALIA med 50 % ägarandel, lämnade den 12 juni 2009 in en ansökan till Assessore per l'Industria, den myndighet som är behörig att utfärda tillstånd i fråga om mineraler i regionen Sicilien (adress: Ugo La Malfa 87/89, 90146 Palermo PA, ITALIA). Ansökan gjordes på grundval av den regionala lagen Legge Regionale Siciliana nr 14 av den 3 juli 2000 om införlivande och tillämpning av direktiv 94/22/EG och avsåg ett tillstånd för prospektering efter kolväten i flytande form och i gasform i ett område som allmänt kallas Biancavilla, och som omfattar 7 400 hektar (74,00 km²) och som är beläget i de norra och centrala delarna av Sicilien, i provinserna Enna och Catania. I söder gränsar området till "Paternò" (Edison 100 %) och i andra riktningar till fria områden.

I provinsen Enna berörs följande kommuner: Centuripe och Regalbuto. I provinsen Catania berörs följande kommuner: Adrano, Biancavilla, Santa Maria di Licodia och Regalna.

Området för vilket tillståndet begärs avgränsas av en polygon mellan punkterna A, B, C, D och E.

Punkterna definieras enligt följande:

- A. En punkt i sydöstra hörnet av huset på 457 meters höjd, 420 meter nordost om Contrada Grotte Rosse.
- B. En punkt i nordvästra hörnet av huset på 648 meters höjd i Contrada Paricchia.
- C. En punkt i sydöstra hörnet av huset på 615 meters höjd i Contrada Ingiulla, 400 meter nordost om Chiusa di Don Ascenzio.

- D. En punkt vid vägskalet vid Villaggio S. Francesco på vägen mellan S. Maria Licodia och Ragalna Ovest. Denna punkt sammanfaller med punkt b i tillståndsansökan "Paternò".
- E. En punkt belägen på klocktornet till kyrkan S. Maria della Croce di Regalbuto. Punkten sammanfaller med punkt A i tillståndsområdet "Paternò".

Geografiska koordinater

Punkt	Latitud N	Longitud Ö (M. Mario)
A	37°41'37",562	2°22'21",065
B	37°40'45",437	2°23'19",485
C	37°39'07",573	2°25'33",957
D	37°37'51",000	2°28'53",000
E	37°38'57",367	2°11'20",230

Intresserade parter kan senast 90 dagar efter offentliggörandet av detta meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning* lämna in en ansökan om tillstånd för området. Ansökningar som lämnas in efter utsatt tid beaktas inte. Prospekteringsstillstånden kommer att utfärdas senast sex månader efter sista dagen för inlämnande av ansökningar. I enlighet med artikel 5.1 i direktiv 94/22/EG har de kriterier som ligger till grund för utfärdande av tillstånd för prospektering och undersökningar respektive koncessioner för utvinning redan offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* C 396 av den 19 december 1998 med hänvisning till det italienska dekretet om införlivande av direktivet i fråga (Decreto Legislativo del Presidente della Repubblica nr 625 av den 25 november 1996, offentliggjort i Italiens officiella tidning *Gazzetta ufficiale della Repubblica Italiana* nr 293 av den 14 december 1996). Kriterierna specificeras desutom mer detaljerat i den regionala lagen Legge della Regione Siciliana nr 14 av den 3 juli 2000 (offentliggjord i Siciliens officiella tidning *Gazzetta Ufficiale della Regione Siciliana* nr 32 av den 7 juli 2000).

Villkoren och kraven för att bedriva respektive upphöra med verksamheter fastställs dels i den ovan nämnda regionala lagen Legge Regionale Siciliana nr 14 av den 3 juli 2000, dels i kravbeskrivningen i följande dekret: *Decreto dell'Assessore per l'Industria* nr 91 av den 30 oktober 2003 och *Decreto dell'Assessore per l'Industria* nr 88 av den 20 oktober 2004 (offentliggjorda i Siciliens officiella tidning *Gazzetta Ufficiale della Regione Siciliana* nr 49 del I av den 14 november 2003 respektive nr 46 del I av den 5 november 2004).

För intresserade parter finns ansökningarna tillgängliga hos myndigheten "Ufficio Regionale per gli Idrocarburi e la Geotermia del Dipartimento Regionale dell'Industria e delle Miniere, Via Ugo La Malfa 101, 90146 Palermo PA, ITALIA".

Palermo den 23 oktober 2009.

Salvatore GIORLANDO, dr. ing.
Vedouci U.R.I.G.

V

(Yttranden)

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

KOMMISSIONEN

Förhandsanmälan av en koncentration

(Ärende COMP/M.5659 – Daimler AG/IPIC/Brawn GP)

Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande

(Text av betydelse för EES)

(2009/C 296/11)

1. Kommissionen mottog den 26 november 2009 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾, genom vilken företaget Daimler AG (*Daimler*, Tyskland) och Aabar Investments PJSC (*Aabar*, Förenade Arabemiraten), ett ensamt kontrollerat dotterbolag till International Petroleum Investment Company (*IPIC*, Förenade Arabemiraten) på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen förvärvar gemensam kontroll över företaget Brawn GP (*Brawn*, Förenade kungariket) genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

- Daimler: Tillverkning av bilar och nyttofordon samt finansiella tjänster,
- IPIC: Investeringsbolag som koncentrerar sig på petroleumraffinering och tillhörande distributions- och servicenät i föregående och efterföljande led,
- Brawn: Formel 1-team.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EG) nr 139/2004, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Synpunkterna kan sändas till kommissionen per fax (+32 22964301 eller 22967244) eller per post, med angivande av referens COMP/M.5659 – Daimler AG/IPIC/Brawn GP, till

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret "Företagskoncentrationer och -fusioner"
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 56, 5.3.2005, s. 32.

RÄTTELSE**Rättelse till tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar**

(Europeiska unionens officiella tidning C 275, 14 november 2009)

(2009/C 296/12)

I innehållsförteckningen på omslagets första sida och i titeln på sidan 3 ska det

i stället för: "Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar (Text av betydelse för EES)"

vara: "Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar".

Rättelse till tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar

(Europeiska unionens officiella tidning C 275, 14 november 2009)

(2009/C 296/13)

I innehållsförteckningen på omslagets första sida och i titeln på sidan 7 ska det

i stället för: "Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar (Text av betydelse för EES)"

vara: "Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar".

Rättelse till kommissionens meddelande inom ramen för genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse

(Europeiska unionens officiella tidning C 293, 2 december 2009)

(2009/C 296/14)

På sidan 2, standardbeteckning EN 55022:2006, fjärde kolumnen, ska det

i stället för: "1.10.2009"

vara: "1.10.2011".

UPPLYSNINGAR FRÅN MEDLEMSSTATERNA

2009/C 296/09	Uppgifter från medlemsstaterna om statligt stöd som beviljats enligt kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (allmän gruppundantagsförordning) ⁽¹⁾ 23
2009/C 296/10	Meddelande om en ansökan om tillstånd för prospektering efter kolväten i flytande form och i gasform i ett område som kallas Biancavilla – Republiken Italien – Regionen Sicilien – Assessorato Regionale Industria (Regional industrimyndighet) – Dipartimento Regionale dell'Industria e delle miniere (Det regionala departementet för industri och gruvdrift) – Ufficio Regionale per gli Idrocarburi e la Geotermia (Regionalt kontor för kolväten och geotermi) (U.R.I.G.) 28

V Yttranden

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

Kommissionen

2009/C 296/11	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.5659 – Daimler AG/IPIC/Brawn GP) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾ 30
---------------	--

Rättelser

2009/C 296/12	Rättelse till tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar (EUT C 275, 14.11.2009) 31
2009/C 296/13	Rättelse till tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar (EUT C 275, 14.11.2009) 31
2009/C 296/14	Rättelse till kommissionens meddelande inom ramen för genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse (EUT C 293, 2.12.2009) 31

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1–32 sidor: 6 euro
33–64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV